

in voljni napitek, to leto kakor mogel, do druga pa kakor bi sam hotel in mislil! Kdor mu koli iz hiše hodil, lep glas po vsem svetu nosil, kakor nosi bečela po medenem cvetu! Z vsakim se prav ljubil, in bratski objemal! In kaj bi še več žeeli? in našemu bratu domačinu in njegovim bratom in deci, rodu in porodu daj Bog lepo in dolgočeno zdravje!“ (Konec sledí.)

Novičar iz austrijskih krajev.

Iz zlatnega Praga. Že nekoliko časa je tukaj v poslopu vseučiliščinem „Klementinum“ zvanem, odprtva velika umetniška izložba. Akoravno se še mnogo slik (podob) pričakuje, vendar že sedaj število umetniških predmetov v izložbi znaša čez 370. — Med zgodovinskimi obrazi, katerih je, žalibog! letos le malo viditi, je jeden, o kterege krasoti in povestniški važnosti se je že mnogo v novinah skoro cele Europe pisalo. Ta pravična hvala pa nam mora toliko mileja biti, ker gré mojstru slovanskemu. Posebno je predmet tega slikarskega dela, ne manj pa izverstno zares umetniško razvedenje tega predmeta velike hvale vredno. Mislimo sliko „Lomnický“ od Jaroslava Čermaka, kteri si je za svoje delo izvolil nekdanjega dvorskoga pesnika českikh kraljev, kteri je pa zavoljo svojih satiričnih pesem od dvora kraljevega pregnan, na beraško palico prišel in na pražkem mostu za božjo voljo milo prepel osodo svojo, da bi mu se ljudi smilovali in kak krajcarček za življenje prikazali. V tem položaju ga je tudi naslikal kist Čermakov. Slavni slikar česki je učenec belgijskega slikara Gallait-u v Parizu, kjer je več let svoji umetnosti živel. — Še druga slika, od Engerta v Rimu: „Zajeti obitelji kralja Manfreda“ je prekrasna; še tretja: obraz Jana Lucemburskega, kako svojega sina Vlačava (Karla IV.) v ječo deva, od českega slikara Javoreka je tudi vse hvale vredna. *Zorislav.*

Iz Gorenjskega se piše „Danici“, da je gosp. Klemens Janša po dolgem bolehanji 22. dan p. m. na Dovjem za pljučno jetiko umerl. Bil je rajniki dobra duša, mil pastir veselega serca in zraven pa velik prijatel rastlineznanstva, ki ga je gnalo že kot učenca po hribih in dolinah iskat cvetlic, — al za slabe njegove pljuča ni bil veliki trud, s katerim je sledil po rastlinah, sercu njegovemu tako priljubljenih. Zaspal je v Gospodu še le 29 let star. Tudi „Novice“ na njegovo gomilo položijo cvetlico serčnega spomina. Bodi mu zemljica lahka!

Iz Ljubljane. Le en glas je, da naj imenitniši vojskovod Austrije, preslavni maršal Radečki je v domačem življenju neizrečeno prijazen in ljubeznijiv in tako dobrega serca, da med velikimi gospodi mu jih je le malo enacih. To je lepo spet pokazal, ko je bil unidan v Ljubljani, kjer je na poti iz Dunaja na Laško čez noč ostal na svojem gradu. Sprehajočemu se po bližnjem gaju se mu poklone gosp. Kalman, ktemu je oskerbitvo Radeckovega grada izročeno. Komaj ga maršal zagleda, ga že pokliče: „kje ste Kalman, da Vas ni nič k meni?“ Gospod Kalman se spodobno izgovarja, da se ni smel prederzniti berž pervi hip nadležen biti. V tem pa seže slavni starček v žep in mu stisne nekaj v papir zavitega v roko rekoč: „vzemite to stvarico, ki sem Vam jo iz Dunaja za štruco prinesel v spomin — starega Radeckega“. Vsak zapopade lahko, kako ginjen je bil gosp. Kalman od teh serčnih besed, s katerimi je nepričakovano darilo prejel, ki bo njemu in njegovi rodovini vedno predrag, nepozabljiv spominek! Darilo pa je bilo prelepa dragocena sreberno-zlata tabačnica, napolnjena s svitlimi Napoleondori.

Novičar iz mnogih krajev.

Enake svetinje, kakoršne so tiste, ki so bile na Dunaji v spomin cesarjevega zaročenja iz srebra po 2 in 1 fl. kovane, so se kovale tudi iz zlata za cesarjevo rodovino in za goste, ki so bili povabljeni k ti slovesnosti. — C. k. ministerstvo notranjih oprav je po ukazu od 15. aprila političnim gospokam vodila predpisalo, kako se imajo ravnati, ako se pri prepisih kakega zemljiša izvē, da lastnik prodanega zemljiša ni imel pravice, ga na kose razdeliti in razkošenega prodati; v tacih okoljšinah morata prodajavec in kupec v 3 mesecih pismeno ali pa z besedo pri protokolu prošnjo vložiti za tako dovoljenje, ker vlada ne more pripušati, da se zemljiša na sila majhne kose zdrobe, na katerih nobena družina poštenu živeti ne more. — Vradni dunajski časnik naznana, da so Njih veličanstvo po sklepnu od 3. sušca razun tistih 50 milionov, ki so se imeli v našem cesarstvu najeti in so se že najeli, se ima še v ptujih deželah najeti 35 milionov v srebru, kteri zajem je c. k. dnarstveno ministerstvo izročilo M. A. Rothšildu in njegovim sinom v Frankfurtu. Natanjčniše došločila se bojo pozneje na znanje dale. — Iz rusovskoturške vojske ni nič posebnega nevega. Silistria je še zmiraj v rokah Turkov. Rusi so malo Valahijo zapustili in se uterujejo poleg reke Alute, kjer so nek velik most in nektere magacine na desnem bregu sožgali, ter se na uni strani reke ustavili. Na ukaz vojskovodja Paskieviča je bilo stanovnikom male Valahije na znanje dano, da je rusovska armada sicer zapustila iz vojskinih vzrokov malo Valahijo, da pa ne bo zapustila vélike Valahije, in da pride spet v Krajovo nazaj ter bo vsakega ostro pokorila, kib med tem utegnil potegniti s Turkom. Edina večja bitva je bila poslednji čas pri Turnu, kjer je hotel en oddelk Turkov čez Donavo planiti; pa Rusi so jih nazaj zadervili, da jih je dokaj v Donavi utorilo. — Francozki poročnik Baraguey se je zavolj Grekov katolske vere, kterih iz Turškega ni izpoditi pripustil, s pervim turškim ministrom tako sperl, da je že hotel Carigrad zapustiti; nazadnje se je ta razpor vendar spet poravnal, ali že je cesar Napoleon poročnika domú poklical, kjer mu je drugo službo določil; namestnik njegov pa še ni znan. Prince Napoleon je že došel v Carigrad. — Sedaj nabirajo v Carigradu dve kardeli Poljcov, ki so začasno določeni v Šumlo. — Dan patrona Černogore (5. maja), ki je bil določen za vzdigo zoper Turke, je mirno pretekel; okoli Cetinja stoji 8000 bojnikov, ki čakajo klica na vojsko. Da bi bila že austrijska armada Černogoro obsedla, kakor se je bralo v nekterih časnikih, ni res. — Serbija je po najnovjem ukazu razdeljena v 5 vojnih kotarov; za vsaki kotar je izvoljen en vojvoda, vsim pa zapoveduje slavni general Kničanin; tudi je povelje došlo vsakemu, ki ima 2 konja, da enega pripravljenega ima za mogoče potrebe. — Sebastopol angleško-francoske barke še niso začele bombardirati, kakor so se namenile. — Vojskovodja gerških vstajnikov general Tzavellas se je izdajavca Gerkov skazal.

Stan kursa na Dunaji 11. maja 1854.

Obligacije	5 %	86 $\frac{1}{8}$ fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	85 $\frac{1}{2}$ fl.
deržavnega	4 $\frac{1}{2}$ "	76 $\frac{3}{4}$ "	Windišgrac. " " 20 "	29 $\frac{3}{4}$ "
dolga	4 "	69 $\frac{3}{4}$ "	Waldstein. " " 20 "	29 $\frac{3}{4}$ "
	3 "	56 $\frac{1}{2}$ "	Keglevičeve " " 10 "	10 $\frac{1}{2}$ "
	2 $\frac{1}{2}$ "	43 $\frac{1}{4}$ "	Cesarski cekini.	6 fl. 21
Oblig. 5% od leta 1851 B	105 "		Napoleondor (20 frankov)	10 fl. 48
Oblig. zemljš. odkupa 5%	84 $\frac{1}{2}$ "		Suverendor	18 fl. 20
Zajemi od leta 1834 . .	230 $\frac{1}{2}$ "		Nadavk (agio) srebra:	
" "	1839 . . 123 $\frac{1}{2}$ "		na 100 fl. 36 fl.	

Loterijne srečke:

V Terstu 10. maja 1854: 15. 60. 76. 13. 33.
Prihodnje srečkanje v Terstu bo 20. maja 1854.